

DVOJBE I NEJASNOĆE

U Obredniku se napominje:

“Kako bi supruzi i ostali članovi obitelji danomice postali sve prikladniji za potpunije preuzimanje i ispunjavanje svoje dužnosti, Crkva je ustanovila neka sakramentalna pomagala. Ona u određenim prilikama obogaćuje obiteljski život naviještanjem Božje riječi i blagoslovima.”

U prvom redu tu je vrednovanje obitelji kao “kućne Crkve”, uzimajući u obzir stvarne, današnje okolnosti obiteljskog života.

Koje je opravdanje blagoslova obitelji?

Znade se da važnu ulogu u povijesti religija ima obitelj jer se u njoj na najizravniji način susreću religija i društvo. U obitelji dijete uči jezik, kulturu, običaje, svjetonazor i određenu konfesiju. Tek prema novijoj kršćanskoj teologiji obitelj se naziva “kućna Crkva, Crkva u malom”. Time obitelj dobiva na vrednovanju u naviještanju i prijenosu vjere na mlađe naraštaje.

U seoskim sredinama vjera i tradicija imaju svoje mjesto. Tu su primjese vjera i elemenata folkloru, te problematika između vjerske “navike” i “osobnog uvjerenja”.

Na selu vanjski znakovi, priprema za blagoslov kuća, doček svećenika, a s naše strane zvonar i tuče ministranata, pokazuju na izvan kristijaniziranu sredinu.

Neki su i to doveli u pitanje jer šalju nepoznate svećenike, kolege, koji to običu na brzinu i “kombajniraju dar” još brže.

Razmišljanje o godišnjem blagoslovu obitelji

Autor vlč. Slavko Vranjković

Subota, 16 Siječanj 2021 22:17 - Ažurirano Subota, 16 Siječanj 2021 22:30

Blagoslov kuća-obitelji trebao bi biti religiozni čin, ali ga neki shvaćaju kao magični. To im je jedini, ili jedan od rijetkih susreta sa svećenikom i to ne žele propustiti, osobito se to pokazuje kod onih koji su iz sela prešli u grad. Za neke su tradicionalne vrijednosti postale ugrožene.

Neki cijene više blagoslov od sakramenata. Tu su primjese praznovjerja. Blagoslovine ne daju milost koju daju sakramenti, niti su trajne pa se mogu ponavljati periodično. Tu je uloga svećenika navjestitelja. Krist daje nalog, apostoli to čine "usmeno i pismeno", kako nam govori Sveto pismo i predaja. Zato je predviđeno pročitati koji odlomak iz Pisma. Blagoslov kuća je u "pobožnoj predaji", dijelom u evanđeoskoj: "U koju god kuću uđete, zaželite joj mir!" Blagoslovinama vraćamo Bogu zahvalnost za primljene darove i molimo ga za pomoć u životnim potrebama.

Uvod u blagoslove u molitveniku "Slavimo Boga" naglašava kako je važno da se čovjek preobražava u Kristovu Duhu, pa zato i sve stvari kojima se služi i s kojima druguje mogu dati novo usmjerenje. Zbog toga blagoslovi i danas imaju svoje značenje i uvelike mogu pomoći rastu vjere i preobrazbi svijeta ako ih obavljamo i primamo u duhu vjere. Ovdje treba naglasiti zadnju rečenicu: "Obaviti i primiti u duhu vjere."

Razvojni put blagoslova. Već u 3 stoljeću sveti Hipolit donosi svjedočanstvo o blagoslovima kao običaju baštinjenu od Izraela nad jestvinama, stvarima, ljudima.

Franačka i germanska liturgija umnaža blagoslove, od blagoslova liturgijskih predmeta, na ljude, plodove, zemlju, građevine. Znakovit je i blagoslov vode kojemu prethodi molitva egzorcizma. Blagoslov vodom ustanovljen je da nas podsjeti na krštenje.

"Blagosloviti, blagoslov, označuje prijenos snaga, znači posvetiti, učiniti svetim pomoću riječi, to jest približiti svetom što je najuzvišeniji oblik kozmičke energije." Stoljetni je običaj da svećenik u božićnim danima obilazi svoje vjernike u njihovim domovima te da zajedno mole i zazivaju Božji blagoslov u novoj godini. Ima simbolike u tome što na našim prostorima blagoslovi započinju na Tri kralja, blagoslovom vode i ophodom bar jednog dijela župe.

Kao što nas je Bog u Isusu svojim pohodom blagoslovio, tako i svećenik pohađa obitelj noseći

Razmišljanje o godišnjem blagoslovu obitelji

Autor vlč. Slavko Vranjković

Subota, 16 Siječanj 2021 22:17 - Ažurirano Subota, 16 Siječanj 2021 22:30

im blagoslov. Na vidjelo dolazi i pučka pobožnost. Ljubljene križa na ulazu u obiteljsku kuću, neki klečeći, prisustvo božićnog ugođaja koji se “ruši” tek nakon blagoslova.

Vrednovanje novčanog dara. Mislim da je tu jezgra neshvaćanja, zlonamjernih napada, naše nelagode. Novinarima u Glasu Koncila, od 5. veljače 2006., odgovara jedan vjernik u rubrici “Osvrti”: “Vrijeđaju nas normalne kršćane naslovi u novinama: »Božićni harač po siromašnim katoličkim obiteljima”, “Harač svećenika”...

Kako onda namiriti obaveze, obiteljski dar koji Nadbiskupija traži za sjemenište, kad (članarinu) plaća manji broj župljana a “blagoslov” je prilika da se nešto skupi? Svećenik ne prima plaću od države nego od milostinje što se nedjeljom skupi koja jedva pokriva mjesečne troškove.

Znam da župnici ništa od nikoga ne traže, znam da župnik od mnoge sirotinje neće uzeti, dapače udjeljuje, znam da neki postave na stol i iskušavaju svećenika te “zaborave” dati pripremljeno, znam da mnogi praznu kovertu uruče kao “dar”.

Članarina (lukno) je 100 kuna godišnje, od toga Biskupiji moramo dati deset kuna po osobi u župi. Koliko toga ostaje? Nekima je i to puno. “Ljudi moji je li to moguće?”, zavapio bi sportski komentator pokojni Mladen Delić.

Pametnima dosta, budali se ionako ne može objasniti.

BI LI TO TREBALO MIJENJATI?

Razmišljanje o godišnjem blagoslovu obitelji

Autor vlč. Slavko Vranjković

Subota, 16 Siječanj 2021 22:17 - Ažurirano Subota, 16 Siječanj 2021 22:30

Vlč. Slavko Vranjković

[dressup games](#) [fight games](#) [battle games](#)